

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20

השופטת אסתר חיות

מ"מ יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

ירושלים, ט"ו באלול, התשע"ג
21 באוגוסט 2013

תר"מ 64/20

העותר: מר רפיק חלבי

נגד

- המשיבים:
1. מר כרמל נסראלדין – ראש המועצה המקומית דאלית אל כרמל
 2. מר מהנד שאמי – דובר המועצה המקומית דאלית אל כרמל
 3. המועצה המקומית דאלית אל כרמל

עתירה למתן צו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות)

בשם העותר: עו"ד רמי חלבי

בשם המשיבה 3: עו"ד אלי קולס

החלטה

בעתירה שלפניי, מבקש העותר כי יוצאו צווי מניעה נגד המשיבים בהם יאסר עליהם לנקוט פעולות שונות דוגמת הפעולות המתוארות בעתירה, בהיותן, לטענתו בגדר תעמולה אסורה. וזו תמצית הטענות והסעדים שנתבקשו:

1. פרסומים מטעם המשיב 1 – העותר מלין בגין פרסומים שונים שנעשו בעיתון "כל אלנאס", עיתון מקומי שבועי המופץ מדי יום שישי בחינם לתושבי המועצה, אשר לטענתו מהווים תעמולה אסורה:

עמוד 1 מתוך 9

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

א. פרסומי "מסע הבנייה" מטעם המשיב 1 – בימים 7.6.2013, 28.6.2013 ו-12.7.2013, פרסם המשיב 1 לטענת העותר מודעות העוסקות בבנייה ושיפוץ של תשתיות במועצה על גבי עמוד שלם שכותרתן "מסע הבנייה". לטענתו, הפרסומים כוללים את תמונתו של המשיב 1 ושמו, תוך ציון העובדה כי הוא מתמודד בבחירות מטעם סיעתו. עוד טוען העותר כי הפרסומים נעשו תוך שימוש בצבע כתום, המשמש את המשיב 1 וסיעתו בתעמולת הבחירות שלהם, וכי תמונתו של המשיב 1 מופיעה בפרסומים אלה זהות לתמונה המופיעה בשלטי התעמולה מטעמו. עוד טוען העותר כי במקביל לפרסום השלישי מיום 12.7.2013, פורסם בעיתון ראיון עם המשיב 1, בצירוף תמונתו והדמיה ממוחשבת של הפרויקט נושא הפרסום השלישי. עוד מציין העותר כי בצמידות לראיון, פורסמה בעיתון הזמנה מטעם המשיב 1, הכוללת את שמו ותפקידו, לטקס חלוקת מלגות לסטודנטים, הממומן על ידי המשיב 3.

ב. פרסומים נוספים – העותר מציין פרסומים נוספים שפורסמו מטעמו של המשיב בעיתון, שלטענתו מהווים תעמולה אסורה. בין היתר, פרסום מיום 2.8.2013 שכלל תמונות של כביש שנשלל עם תמונתו ושמו של המשיב 1 ושימוש בצבע כתום, וכן פרסום בו מודה המשיב 1 לתושבי אחת מהשכונות במועצה.

2. פרסומים מטעם המשיב 2 – העותר מלין על פרסומים בעיתון "כל אלנאס", המהווים לטענתו תעמולת בחירות אסורה מטעם המשיב 2 כעובד המשיב 3, למען המשיב 1. בין היתר, צוינה הודעה שמסר המשיב 2 אשר פורסמה ביום 28.6.2013, בה התייחס המשיב 2 לפרויקט תשתיות המתבצע במועצה, ואמר (בתרגום לעברית מאת העותר): "[הפרויקט – א' ח'] בא בעקבות המאמצים הכבירים של ראש המועצה המקומית כרמל נסראלדין". בנוסף, מלין העותר על פרסומים נוספים, במתכונת דומה, מימים 26.7.2013 ו-3.8.2013, הכוללים ציטוטים מפי המשיב 2 ומהווים תעמולת בחירות למען המשיב 1, וצילומים המציגים ביצוע עבודות תשתית והנדסה ברחבי המועצה.

3. פרסומים באתר האינטרנט של המשיב 3 – העותר טוען כי באתר זה מתפרסמים תצלומים גדולים של המשיב 1, הזהים לתמונה המופיעה בשלטי תעמולה מטעמו. עוד הוא טוען כי באתר האינטרנט התפרסמה ביום 25.7.2013 כתבה, בה תואר כיצד המשיב 1 "מנע בגופו, כפי שנטען שם, הקמת מזבלה בצד באזור התעשייה של הכפר" (סעיף 36 לעתירה). זאת, תוך ציון שמו ותפקידו. העותר מוסיף ומציין מספר פרסומים נוספים

באתר האינטרנט העירוני הכוללים את שמו ותמונתו של המשיב 1, המהווים לדידו תעמולה אסורה, בין היתר, בשל תוכנם. ביניהם, פרסום מיום 3.8.2013, בו נכתב (בתרגום לעברית מאת העותר – א' ח') "חנוכה מוצלחת לכבישים של שכונת... בנוכחות ראש המועצה המקומית מר כרמל נסראלדין... נעשתה היום חנוכה הכבישים... דברי ראש המועצה היו ברורים באמירתו כי דאלית אל כרמל מבורכת באנשיה והודה על שיתוף הפעולה של תושבי השכונה והקרבתם להצלחת הפרויקט" (סעיף 38 לעתירה).

בשולי הדברים, לעניין זה, מציין העותר כי "ביום 29/6/2013 השתתף המשיב 2 בכנס פוליטי של המשיב 1 שאורגן כחלק מתעמולת הבחירות של המשיב 1" (סעיף 40 לעתירה).

4. פרסומים מטעם המשיב 1 בדף הפייסבוק האישי שלו - במסגרת זו, כך מציין העותר, נכללו פרסומים רבים הנוגעים לפרויקטים עירוניים שבוצעו על ידי המשיבה 3, בליווי תמונתו של המשיב 1 ובצירוף מלל המהווה תעמולה אסורה. עוד מלין העותר נגד פרסום תגובות רשמיות של המשיבה 3 בדף הפייסבוק של המשיב 1. כמו כן מציין העותר כי ביום 29.7.2013 העלה המשיב 1 לדף הפייסבוק שלו סטאטוס שנכתב על ידי אחר בגנותו של העותר ובו נכתב "בחרתם רפיק קיבלתם היטלר" (סעיף 49 לעתירה). העותר מציין כי המשיב 1 ביקש להוריד את הסטאטוס, אולם זה נותר בדף הפייסבוק עד היום.

5. פרסומים מטעם המשיב 2 בדף הפייסבוק האישי שלו - שם, כך מציין העותר, "תמונתו של המשיב 2 בעמוד הראשון של הפייסבוק שלו, מופיעה על רקע סיסמת הבחירות של המשיב 1" (סעיף 51 לעתירה). עוד מציין העותר בהקשר זה פרסומים נוספים הקושרים בין ביצוע עבודות תשתית שונות לעיר ובין שמו ופועלו של המשיב 1. כמו כן, טוען העותר כי המשיב 2 פרסם בדף תמונות מכנסים פוליטיים התומכים במשיב 1, ומטקסי חניכת כבישים, המהווים לגישתו תעמולה אסורה. לעניין זה, טוען העותר כי פעילותו של המשיב 2, יחד עם עובדי מועצה נוספים המשתתפים בכנסים פוליטיים של המשיב 1, הם עבירה פלילית נוכח האיסור על השתתפות עובדי ציבור בתעמולת בחירות.

6. בסיום עתירתו, מציין העותר כי עבודות התשתית הנרחבות נשוא מרבית הפרסומים המתוארים לעיל נעשו שלא בהתאם לכללי התכנון והבנייה, וכי הם בגדר "כלכלת בחירות" ומהווים תעמולה אסורה. זאת, נוכח טענתו כי "המשיבה 3 לא נהגה

לבצע עבודות כדוגמת אלה... רק בשלושת החודשים האחרונים החל פתאום המשיב 1 לזום עבודות שונות במקומות שונים ביישוב... ועל כן נראה ברור כי אלה נעשים עכשיו ובמהירות הבזק נוכח מועד הבחירות הקרב ובא" (סעיף 74 לעתירה).

7. המשיבה 3 בתשובתה טוענת כי דין העתירה להידחות. לטענתה, כלל הפרסומים המפורטים בעתירה נעשו ללא כל שימוש במשאבי ציבור, וככל שפורסמו מטעם המשיבים 1 או 2 – נעשו מתקציבם בלבד "שכן קיים חיץ ברור בין תקציבה של המשיבה והשימוש בו לבין תקציבה של הרשימה הפוליטית" (סעיף 5 לתשובה). לחלופין, טוענת המשיבה 3 כי הפרסומים המתוארים אינם מהווים תעמולה אסורה והם אינפורמטיביים בלבד. בנוסף, מצינת המשיבה 3 כי לא קיים כל איסור לקיים תעמולת בחירות בידיעות חדשותיות בחוק הבחירות. כמו כן היא מכחישה את טענותיו של העותר בכל הנוגע לשימוש בעובדי ציבור למען תעמולת בחירות. לבסוף, היא טוענת כי עבודות שיפור התשתיות הנעשות לאחרונה בתחומי המועצה אינן מהוות תעמולה ומבוצעות בעת הזו לאחר דיונים ממושכים והכנות ארוכות.

המשיב 1 מוסיף בתשובתו כי כל תעמולה מטעמו, ובכלל זה באתר הפייסבוק הפרטי שלו, נעשתה ללא שימוש בכספי ציבור, אלא מכספו הפרטי או מכספי סיעתו. עוד הוא טוען כי לגבי הפרסומים מטעם המשיבה 3, "מדובר בפרסומים בעלי אופי חדשותי וכתבות מיוזמתה של התקשורת המקומית" (סעיף 9 לתשובה). המשיב 2 טוען בתשובתו כי החל מחודש אפריל 2013 הוא אינו מקבל שכר בגין עבודתו, ומבצע אותה בהתנדבות, בעיקר למען המשיב 1. לפיכך, אינו נחשב עובד של הרשות המקומית, וההגבלות בנוגע לתעמולה על עובדי ציבור אינן חלות עליו.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

8. סעיף 2א לחוק הבחירות קובע איסור על שימוש בכספי ציבור "בקשר עם תעמולת בחירות", ללא תלות בקירבה למועד הבחירות. סעיף 75 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965 קובע איסור על שימוש בעובדי ציבור, בעלי סמכות מנהלית, למען תעמולת בחירות. תכלית האיסור דומה לתכלית שביסוד סעיף 2א לחוק הבחירות והיא - מניעת שימוש במשאבים ציבוריים (כספים או עובדים) לצורך קיום תעמולה לטובת נבחר ציבור, בשל הפגיעה בעיקרון השוויון בבחירות הכרוכה בכך

(ראו: תר"מ 93/18 צור נ' ניצן (28.10.2008), השופט א' ריבלין).

9. ביום 4.7.2013 התפרסמה הודעה עג/19 מטעם נציבות שירות המדינה, שעניינה הוראות לקראת הבחירות לרשויות המקומיות. במסגרתה, פורטו איסורים החלים על עובדי מדינה בקשר עם תעמולת בחירות, וביניהם, איסור על עובדי המדינה לפעול באופן שיכול להתפרש "כאילו נועדו לקדם אינטרס של מפלגה כלשהי או מועמד מסוים" (סעיף 11 להודעה). במסגרת זו, צוינו הכללים המרכזיים הקובעים מה נחשב לתעמולת בחירות, ובין היתר צוין שם כי כתעמולה בהקשר זה ייחשבו "הטפה ישירה למען מפלגה כלשהי או מועמד כלשהו... דברי שבח לתכונות ולכושר של מועמדותיהן" (סעיף 12 להודעה). בעבר נפסק כי המבחן הקובע לצורך בדיקת השאלה האם השימוש שנעשה במשאבי ציבור או בעובד ציבור מהווה תעמולה אסורה, הוא מבחן הדומיננטיות (בג"ץ 869/92 זילי נ' יו"ר וועדת הבחירות המרכזית, פ"ד מו(2) 692, 704 (1992)). לשם ההכרעה במבחן הדומיננטיות יש לבחון, בין היתר, האם עסקינן בפעולה שגרתית של הרשות או בפעולה ייחודית וחד פעמית; מה היקף ההשפעה הצפוי של הפעולה על הבוחרים; ומה חשיבות התכלית האחרת העומדת בבסיס הפעולה והמחייבת את קיומה בסמיכות לבחירות (ראו תר"מ 26/20 פרס נ' אבוטבול (10.7.2013) (להלן: עניין פרס)). ככל שמועד הבחירות קרוב יותר תתחזק ההנחה שמטרת הפעולה היא להשפיע בעקיפין על הבוחר, אף אם לפעולה תכלית עצמאית. מגבלה נוספת רלוונטית שראוי להזכירה עניינה בכך כי בששת החודשים טרם מועד הבחירות נדרש אישורו של היועץ המשפטי למועצה לכל פרסום המבוצע מטעמה (ראו: חוזר המנהל הכללי 2/2013; תר"מ 33/20 קוניק נ' בן שחר (15.7.2013)).

10. סעיף 10(ב) לחוק הבחירות קובע מגבלות על מודעות המתפרסמות בעיתונים אך פרט לאיסור זה, אין בחוק הבחירות הגבלה בנוגע לפרסום ידיעות חדשותיות בעיתונים. לעומת זאת הוטלו מגבלות בהקשר זה על תעמולה ברדיו ובטלוויזיה בתקופת 60 הימים קודם למועד הבחירות (ראו סעיף 5 לחוק הבחירות; תב"כ 10/16 קשב נ' ערוץ 7 (30.12.2002), השופט מ' חשין; תב"כ 17/17 רשימת הליכוד נ' הרשות השנייה (23.3.2006), השופטת ד' ביניש). נראה כי המחוקק בחר שלא להטיל מגבלות דומות לגבי עיתונים, על מנת לאזן בין הצורך לשמור על טוהר הבחירות ועיקרון השוויון בבחירות ובין חופש העיתונות וזכות הציבור לקבל מידע חדשותי.

עם זאת, אין לשלול את האפשרות כי צו המונע תעמולת בחירות אסורה

בעיתונים יוצא מקום שמדובר בתעמולה בהיקף גדול והוכחה זיקה ממשית בין העיתון לבין הנהנה מהפרסומים (השוו להחלטותיו של חברי השופט ס' ג'ובראן: תר"מ 16/20 קונינסקי נ' אלדר (23.6.2013); תר"מ 56/20 דהרי נ' לוי (8.8.2013)). במקרה דנן, העותר לא הציג ולו ראשית ראייה לזיקה בין המשיב 1 לבין העיתון "כל אלאלנאס", ובנוסף המשיבה 3 טענה (ותמכה טענה זו בתצהיר), כי לא נעשה כל שימוש במשאבי ציבור לטובת הפרסומים הנטענים. לפיכך, בקשתו של העותר לצו מניעה בגין הפרסומים בעיתון, דוגמת אלה שצוינו בעתירה, נדחית בזאת.

11. תעמולה מטעם המשיב 2 – כאמור לעיל, סעיף 75 לחוק הרשויות אוסר על תעמולה מטעם עובד ציבור. על כן, השאלה המקדמית שיש לברר בהקשר זה היא האם המשיב 2 הוא אכן עובד ציבור. לטעמי, התשובה לכך חיובית. המשיב 2 טוען בתצהירו כי עד לחודש אפריל 2013, שימש כדובר המועצה וקיבל שכר עבור עבודתו זו. על כן, אין עוררין כי עד אפריל 2013 נחשב המשיב המשיב 2 כעובד ציבור. לאחר חודש אפריל 2013, כך מצהיר המשיב 2, הוא המשיך באותה עבודה אך ביצע אותה בהתנדבות. השינוי היחיד נוגע אפוא, לרכיב השכר בגין העבודה. לגישתי, משלא הובהר היקף העבודה ומשעולה מטיעוני המשיב 2 עצמו כי שירותי הדוברות ניתנים על ידו למשיב 1 "בכובעו" כראש המועצה, יש לראותו כמי שעובד עבור הרשות, ועל כן הוא עונה להגדרת "עובד ציבור" לצורך איסור התעמולה.

התכלית העומדת ביסודו של סעיף 75 לחוק הרשויות המקומיות היא היעדר משוא פנים של עובדי ציבור. לניטרליות זו חשיבות בשמירה על עיקרון טוהר המינהל הציבורי, על שוויון בין המתמודדים בבחירות, ועל אמון הציבור כי עובדי הציבור עושים מלאכתם נאמנה. בהקשר זה, יפים דבריו של הנשיא מ' שמגר:

"עובד הציבור צריך לשמור בעיני הציבור על תדמית ניטרלית, שאינה משועבדת להשקפה פוליטית מוגדרת. נזקק אליו הציבור כולו, על כל זרמיו וגווניו, ולא רק אלה המזדהים עם השקפותיו. ואם הוא נוטל חלק בוויכוחים פוליטיים פומביים, במיוחד בסגנון קיצוני ומיליטאנטי, נוצר הסיכון, שחלק מן הציבור לא יראה בו עובד של הכלל שהוא נטול פניות, אלא את מי שמשרת רק השקפה פוליטית מוגדרת או אך מסגרת פוליטית מסוימת... במלים אחרות, תדמיתו של עובד כחסר פניות וכחסר העדפות פוליטיות, המשרת את הציבור כולו, נעלמת עקב עוצמת מעורבותו הפוליטית הפומבית ועקב השמעתה ברבים של הביקורת בעלת הגוון הפוליטי המובהק על מדיניות הממשלה או נטילת חלק בוויכוח פוליטי פומבי תוך צידוד בגישה פוליטית פלונית. אצל אלה שאינם מזדהים עם

עמוד 6 מתוך 9

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

השקפותיו תפחת הנכונות לפנות אליו. קרי, הוא שולל מן הציבור הזכאי לעובדי ציבור חסרי פניות את האמון והביטחון בהעדר הפניות הפוליטיות של השירות, מערער את הנכונות להיזקק לשירות הציבורי ופוגע באמון הכללי בו" (עש"מ 5/86 ספירו נ' נציב שירות המדינה, פ"ד מ(4) (1986)).

האם רציונאל זה חל במידה פחותה כשעסקינן בעובד ציבור מתנדב? המשיב 2, כדובר מועצה מקומית וכדוברו של ראש מועצה, נתפש ומתפקד כעובד ציבור. תעמולת בחירות על ידו, מתפרשת על ידי תושב המועצה המקומית כנקיטת עמדה וכהעדפת מועמדותו של המשיב 1 בבחירות. התנהלות זו של המשיב 2 פוגעת על כן בניטרליות הנדרשת ממנו כעובד המגזר הציבורי, ללא קשר לשאלה האם הוא מקבל שכר בגין עבודתו. לכך יש להוסיף כי היותו של אדם "עובד" תיבחן בהתאם להטבה או למגבלה הרלוונטית. פלוני יכול להיחשב כעובד לעניין הוראת חוק אחת, ומתנדב לעניין הוראת חוק אחרת (השוו: דנג"ץ 4601/95 סרוסי נ' בין-הדין הארצי לעבודה, פ"ד נב(4) 817, 826-827 (1998)). לאחר שהגעתי למסקנה כי המשיב 2 נחשב כעובד ציבור בהקשר הנדון גם אם אינו מקבל שכר בגין עבודתו, אפנה לבחון האם הפרסומים שעליהם מלין העותר מהווים בנוגע אליו, תעמולת בחירות אסורה.

א. פרסומים בעיתון כל אלנאס – המשיב 2 התראיין לעיתון ובחינת הדברים שאמר על פי מבחן הדומיננטיות ועל פי ההוראות של נציב שירות המדינה, מעלה כי יש בהתבטאויותיו בהחלט משום תעמולה אסורה. כן האמרות המייחסות הישגים של המועצה המקומית לראש המועצה (דוגמת הפרסום כך מיום 28.6.2013) וכך גם הצגת משנתו הפוליטית של ראש המועצה בכל הנוגע לפיתוח תשתיות דוגמת הפרסום מיום 26.7.2013. העובדה כי הפרסום נעשה מפיו של עובד ציבור בסמיכות כה רבה למועד הבחירות אך מחזקת מסקנה זו.

ב. פרסומים בדף הפייסבוק הפרטי - יתכן כי פרסומים אלו נעשו על ידי המשיב 2 בזמנו הפנוי ולא בשעות העבודה (ראו לעניין זה: הנחייה 1.1902 של היועץ המשפטי לממשלה). אולם, נראה כי על פי מבחן הדומיננטיות עסקינן גם כאן בתעמולה אסורה. זאת, נוכח מועד הפרסומים הסמוך מאד למועד הבחירות ונוכח העובדה שהמשיב 2 מטיף בהם באופן ברור למען בחירתו מחדש של המשיב 1. כך לדוגמא, בנספח 32 שצורף לעתירה, נכתב מפי המשיב 2 כי "מנהל מסע הבחירות של תנועת סווא [תנועתו של המשיב 1 – א' ח'] יביא את כל הנתונים והמספרים אשר מראים עלייה מתמשכת. נתונים חיוביים שמוכיחים שתנועת סווא ומועמדה - ראש המועצה המקומית כרמל נצר

א-דין הם החזקים ביותר בזירה הפוליטית" (תרגום חופשי מערבית – א' ח'). בנוסף, בנספח 31 שצורף לעתירה, נראה כי קמפיין הבחירות של תנועת המשיב 1 (תנועת סווא) מוצגת בריש גלי בראש דף הפייסבוק הפרטי של המשיב 2. נוכח תוכנם של פרסומים אלו, ופרסומים נוספים המצורפים לעתירה שנעשו על ידי המשיב 2, אין ספק כי בפנינו תעמולה אסורה.

לפיכך, ניתן בזאת צו האוסר על המשיב 2 לבצע תעמולת בחירות מסוג זה.

12. פרסומים באתר האינטרנט העירוני – דף האינטרנט העירוני הוא בגדר משאב ציבורי בהתאם להוראת סעיף 2א לחוק הבחירות (השוו: תר"מ 58/20 רשימת מהפך נ' רוכברגר (7.8.2013); תר"מ 12/20 אבן-זוהר נ' צור (12.6.2013)). לכך יש להוסיף כי יושבי ראש וועדת הבחירות קבעו פעם אחר פעם כי חל איסור לעשות שימוש במסגרת פרסום מטעם המועצה המקומית בשמו או בתמונתו של נבחר ציבור, במישרין או בעקיפין (השוו: תר"מ 24/18 אלגון נ' ראש עיריית חדרה, חיים אביטן (28.7.08), השופט א' ריבלין; תר"מ 23/19 גור נ' אדיב (17.2.2013), השופט א' רובינשטיין; תר"מ 14/20 למען התושבים נ' חופרי (16.6.2013), השופט ס' גובראן (להלן: עניין חופרי)). מסקנה זו עולה גם מהנחיות מנכ"ל משרד הפנים (חוזר המנהל הכללי 2/2013).

לפיכך, ניתן בזאת צו האוסר על המשיב 3 לפרסם כל פרסום המהווה תעמולה אסורה, ובכלל זה פרסום שמו, תוארו, תמונתו או דבריו של המשיב 1 עד למועד הבחירות, באתר האינטרנט שלה.

13. תעמולה בדף הפייסבוק הפרטי של המשיב 1 – המשיב 1 אינו "עובד ציבור". אין מניעה כי יפעל לבחירתו מחדש ויקיים באופן עצמאי תעמולת בחירות. זאת, כל עוד הוא אינו מפר במסגרת קמפיין הבחירות את הוראות הדין או עושה שימוש במשאבי ציבור לשם כך. שימוש בעמוד הפייסבוק הפרטי אינו פסול, כאמור (השוו: עניין חופרי; תר"מ 65/20 ליבר נ' דרעי (18.8.2013), השופט ס' גובראן) ומרבית הפרסומים אותם מציין העותר בעתירתו בהקשר זה אינם מהווים על כן הפרה של סעיף 2א לחוק הבחירות. שונה הדבר בכל הנוגע לפרסומים בדף הפייסבוק הפרטי של המשיב 1 שהינן הודעות הבהרה מטעם המועצה המקומית (המשיב 3), הנמסרות שם על ידי המשיב 1. הודעות אלה יש בהן בהחלט עירוב תחומים בין תעמולה פרטית מותרת לתעמולה אסורה העושה שימוש בתפקידו כראש המועצה. זאת, בשל האיסור לכרוך באופן כזה בין שמו של נבחר ציבור לבין פעילות של רשות מקומית בתקופת חצי השנה טרם הבחירות (חוזר המנהל הכללי

2/2013 ; עניין חופרי).

לפיכך, ניתן בזאת צו האוסר על המשיב 1 לפרסם מידע מטעם המשיבה 3 בדף הפייסבוק הפרטי שלו.

14. טרם סיום, אציין כי יתר הטענות שהעלה העותר (למשל, לעניין שימוש בעובדים אחרים למען תעמולה, או טענותיו לעניין עבודות תשתית שמהוות תעמולה אסורה), נטענו בעלמא, ולא גובו בראיות מתאימות, לפיכך לא ראיתי להרחיב לגביהן והן נדחות בזה.

סוף דבר, העתירה מתקבלת בחלקה, במובן זה שניתנים צווי מניעה נגד המשיבים 1 ו-2 האוסרים עליהם לקיים כל תעמולת בחירות אסורה, כמפורט לעיל. הואיל והעתירה התקבלה בחלקה, יישא כל צד בהוצאותיו.

15. העתק החלטתי זו יועבר ליועץ המשפטי לממשלה.

ניתנה היום, ט"ו באלול התשע"ג (21.8.2013).

אסתר חיות
שופטת בית המשפט העליון
מ"מ יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20